

«بنام او که بلند مرتبه ست»

انجمن کوهنوردی دانشجویان دانشگاه تهران

گزارش صعود به قله شیرکوه

نوزدهم لغایت بیست و دوم بهمن ماه ۱۳۸۴

سرپرست برنامه :

علیرضا مؤمنی

راهنما :

جمشید محمدی

مسئول فنی و کمک سرپرست :

معصومه حقیقی

مسئول امداد :

مهدی عباسوند

عکاس :

جمشید محمدی

بهشاد تروسه

معصومه حقیقی

گزارش نویسی :

بهشاد تروسه

سایر شرکت کنندگان :

امیر ضیائی

هادی بهادری

ثمین شریفی

یلدا قربانی

در مورد برنامه :

این برنامه به عنوان پیک تقویم شش ماهه دوم سال ۸۴ برای آن دسته از دانشجویانی که با تقویم های این سال کوهنوردی را شروع کرده اند در نظر گرفته شد. در تقویم مذکور برای این برنامه پیش برنامه هایی در نظر گرفته شد که به قرار زیر است.

ردیف	عنوان	تاریخ	منطقه
۱	الوند	۸۴/۱۱/۷و۶	همدان
۲	توچال	۸۴/۱۱/۱۳	تهران
۳	بازآموزی یخ و برف	۸۴/۱۱/۱۴	تهران

در ضمن تمرینات هوازی نیز برای این برنامه در نظر گرفته شده بود.

ویژگی های شیر کوه :

موقعیت جغرافیایی :

مجموعه ارتفاعات منسوب به شیر کوه در استان یزد و در قلب کویری که از هر سو آن را در احاطه دارد قرار گرفته است . شهرستان تفت در جناح شمال شرقی و بخش نیر در جنوب این رشته کوه قرار دارد . همچنین کویر ابرکوه در منتهی الیه سمت غربی کوهستان و آبادی سانپچ در شمال آن قرار گرفته است

قله های مجاور :

۱- تزر جان (۴۰۰۰ متر)

۲- برفخانه (۳۸۵۰ متر)

۳- آسمان نما (۳۸۵۰ متر)

۴- بناتک

۶- میل فریدونی

۵- میل برفخانه

ویژگی خاص :

از جمله مهمترین ویژگی منطقه شیرکوه دیواره صاف و یک دست قله تزر جان به ارتفاع تقریبی ۳۵۰ متر در نزدیکی شانه شمالی رو به شرق قله می باشد. از دیگر ویژگی های شیرکوه وجود دیواره های سنگی بسیار با شکوهی که هر کسی را مبهور خود قرار می دهد و هر بیننده را به یاد سنگ تراشهای تخت جمشید و بیستون می اندازد که حتی بعضی مواقع از آن آثار تاریخی زیباتر نمود می کند.

چهارشنبه ۱۹ بهمن ساعت ۱۰:۱۹ از جلوی درب کوی پسران با یک دستگاه اتوبوس، تهران را به مقصد روستای ده بالا از توابع شهرستان تفت واقع در استان یزد ترک کردیم. پنجشنبه ۵ بامداد به ده بالا رسیدیم. جلوی مسجد روستا توقف کردیم. باد نسبتاً شدیدی می وزید. پس از آماده شدن داخل اتوبوس تا جایی که امکان داشت با اتوبوس بالاتر رفتیم. صعود را با گذر از میان کوچه های روستا شروع کردیم. هوا صاف بود و ستاره ها کاملاً مشخص بودند. باد همچنان می وزید.

خود را به ابتدای دره مسیر صعود رساندیم و در امتداد دره ادامه دادیم تا اینکه ساعت ۷:۱۵ به مزرعه ای با درختان سپیدار که ابتدای یال مسیر بود و چشمه ای هم داشت رسیدیم. هوا کاملاً روشن شده بود. از آنجا که برف قابل توجهی نباریده بود ارتفاعات بالاتر هم خشک بود.

صبحانه را همانجا صرف کردیم. ۸ دوباره راه افتادیم و شیب نسبتاً تندی را بالا کشیدیم تا به دیواره های بلندی که بسیار زیبا نمود می کرد رسیدیم.

ابتدای شروع دیواره ها

نمای دیواره ها در هنگام برگشت

از سمت چپ دیواره ها تراورس کردیم تا جائیکه باید کمی ارتفاع کم میکردیم و خود را به کف دره می رساندیم . در امتداد دره که ارتفاع گرفتیم ، خود را سر دو راهی دیدیم که سمت راستی دره نجیب بود و تابلوئی هم جهت آن را نشان می داد.

بعد از صعود از دره نجیب که شیب تندی هم دارد به سمت چپ تراورسی را آغاز کردیم که پس از مدت کوتاهی پناهگاه مشخص شد .

پناهگاه های موجود در منطقه

ساعت " ۱۰:۳۰ به پناهگاه رسیدیم. دو جانپناه که یکی پیش ساخته و دیگری سنگیست و دارای آب و سرویس بهداشتی است. آب چون از اعماق لوله کشی شده است معمولاً یخ نمی زند. پوشش موبایل هم در اطراف پناهگاه خوب است.

همانطور که پیش بینی می کردیم پناهگاه شلوغ بود و تعداد زیادی کوهنورد مستقر بودند. بنابراین تصمیم به برپائی کمپ گرفتیم و از آنجائی که باد شدیدی می وزید این کار مدتی به طول انجامید. تا ظهر وقت صرف برپائی کمپ شد با این وجود باز هم موقع حرکت به دلیل باد شدید نتوانستیم با خیال راحت کمپ را رها کنیم . یکی از چادرها که خیلی قابل اعتماد نبود را جمع کردیم و وسایل را داخل چادرها تقسیم نمودیم. " ۱۲:۳۰ کمپ را به سمت قله ترک کردیم . مسیر تا قله شیب چندانی ندارد ولیکن باد به شدت هر چه تمامتر می وزید و نزدیک قله با پرتاب خرده های یخ بیشتر آزارمان می داد.

ساعت ۳ به بالای قله رسیدیم. جایی که یک دکل بلند روی آن نصب شده و دو جانپناه دارد. بعد از گرفتن چند عکس از روی قله نگاهی به دره های پایین انداختیم.

مناظر بسیار زیبایی در پیش چشم داشتیم. خود را به جانپناه پیش ساخته روی قله رساندیم و پس از رفع خستگی ۳:۲۰ به سمت پناهگاه براه افتادیم و حدود یک ساعت بعد انجا بودیم. یکی از پناهگاه ها پس مدتی خالی شد و ما چون یکی از چادر هایمان هم دچار آسیب شده بود، ۶ نفر از بچه ها داخل پناهگاه رفتند و ۳ نفر هم داخل یکی از چادر ها ماندند. شب بارش برف شروع شد و تا صبح ادامه یافت. ۸/۵ صبح برای پایین رفتن آماده بودیم. برف کاملاً منطقه را پوشانده بود و حال هوای زمستانی را به شیر کوه آورده بود. چیزی که اصلاً تا آن موقع مشهود نبود. به طرف پایین راه افتادیم. حدود ۱۲ ده بالا بودیم. پس از توقفی برای تمییز کردن کفشها و تعویض لباس ۱ بعد از ظهر به اتوبوس که جلوی مسجد ده منتظرمان بود رسیدیم.

طبق برنامه ریزی قبل از برنامه قرار بود که از معبد چک چک یا پیر سبز که موقعیتش را در نقشه می بینید دیدن کنیم. این معبد متعلق به زرتشتیان بوده و برای رسیدن به آنجا باید از اردکان حدود ۶۳ کیلومتر به سمت شرق برانید.

حدود ۳/۵ بعد از ظهر آنجا بودیم. و تا ساعت ۶ از آنجا دیدن کردیم. خود معبد در دل صخره ها ساخته شده بود و ساختمان های زیاد دیگری که احتمالاً بعداً به آن اضافه شده بودند به صورت طبقه طبقه احاطه اش میکردند. داخل معبد چراغ های روغنی زیبایی وجود دارد. قطرات آب از بالای معبد چیکه میکند. به دلیل ممانعت متولی آنجا زیاد نتوانستیم داخل معبد بمانیم. به ناچار از جاهای دیگر دیدن کردیم.

ساختمان مسقف شیروانی خود معبد است.

ساعت ۹ به سمت تهران حرکت کردیم. ساعت ۴،۲۰ صبح شنبه ۲۲ بهمن جلوی درب دانشکده فنی در امیر آباد بچه ها با خاطره ای خوش از یکدیگر جدا شدند.

دره نجیب

بر روی قله

1.